

РЕШЕНИЕ

№ 6584

гр. София, 18.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12401** по описа за **2025** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на „Икигаи Зен“ ЕООД с ЕИК , чрез адв.Б., срещу Решение 17.06. 2025г., постановено по а.н.дело №9057 /2024 година по описа на СРС, 101 състав., потвърждаващо НП № 769166-F754662 от 10.05.2024 г., издадено от Заместник –директор на ТД на НАП - С., с което на „Икигаи Зен“ ЕООД на основание чл.183, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена „имуществена санкция” в размер на 1000,00 /хиляда/ лева за нарушение на чл.113, ал.9 от ЗДДС.

В касационната жалба се навеждат подробни доводи за неправилност на обжалваното решение, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуални правила - касационни основания по чл. 348, ал.1 т.1 и т.2 от НПК. Изводът на СРС в мотивите на обжалваното решение за спазени срокове по чл.34 от ЗАНН, се определя от касатора като необоснован и лаконичен.Относно тримесечния срок по чл. 34 от ЗАНН, касаторът счита, че началото му следва да е с подаването на СД по ЗДДС, когато до НАП достига информация дали търговското дружество е начислило ДДС.Дружеството било регистрирано по чл. 97, а ал.2 от ЗДДС.В нарушение на материалния закон СРС приел, че регистрирано по чл. 97 а ал.2 от ЗДДС лице е субект на отговорността по чл.183, ал.1 от ЗДДС, която визирала нерегистрирано по ЗДДС лице. Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът- „Икигаи Зен“ ЕООД, редовно и своевременно призован, не

изпраща представител

Отвeтникът по касация- заместник –директор на ТД на НАП – С., редовно и своевременно призован, се представлява от юрк.И., който оспорва жалбата, като моли обжалваното решение на СРС да бъде оставено в сила като правилно.

СПП редовно и своевременно призована се представлява от прокурор Ю., който дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Съгласно чл. 63в от ЗАНН решението на районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Решението е неправилно, налице е касационното основание чл.348 ал.1, т.2 от НПК.

СРС е приел от фактическа страна, че с Акт за установяване на административно нарушение № F754662 от 05.02.2024 г., съставен от на длъжност инспектор по приходите в Териториална дирекция на НАП- П., офис П. след извършена проверка е установено, че „Икигаи Зен“ ЕООД с ЕИК , като данъчно задължено лице, което не е регистрирано по ЗДДС е издало данъчен документ, а именно: фактура № [ЕГН]/29.03.2023г. с предмет „писмени преводи от и на английски" с контрагент „Елит травел“ ЕООД с ИН BG[ЕИК], с данъчна основа - 595,00 лв., ДДС 20% - 119,00 лв., и сума за плащане, представляваща сбор от данъчната основа и начислен данък 20% - 714,00 лв. с начин на плащане по сметка. Резултатите от проверката били отразени в Протокол № П 22221423228509-073-001 от 18.04.2024 г. При така установеното от фактическа страна извършилият проверката инспектор по приходите приел, че „Икигаи Зен“ ЕООД е нарушил разпоредбата на чл. 113, ал. 9 от ЗДДС. Въз основа на акта е издадено процесното НП Наказателно постановление /НП/ № 769166-F754662 от 10.05.2024 г. на Заместник –директор на ТД на НАП - С., с което на жалбоподателя, на основание чл.183, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена, „имуществена санкция” в размер на 1000,00 /хиляда/ лева за нарушение на чл.113, ал.9 от ЗДДС.

Непротиворечива и константна е съдебната практика, че дейността по административно наказване по естеството си е правораздавателна дейност на администрацията, а наказателното постановление, като резултат от упражнената дейност по административно наказване, представлява правораздавателен акт, който се издава по реда на ЗАНН и следва да отговаря на специалните изисквания за форма и съдържание. Обжалването на наказателното постановление пред районния съд е продължение на административнонаказателното производство. С него се поставя началото на следващата, незадължителна фаза от неговото развитие, в която спорът следва да бъде решен от съда по същество. Съгласно чл. 63, ал. 1 и ал.2, ЗАНН районният съд в състав от един съдия разглежда делото по същество и се произнася с решение, с което може да потвърди, да измени или да отмени наказателното постановление. С оглед правомощията на районния съд и правораздавателния характер на наказателното постановление, в съдебната практика трайно се приема, че при проверка на неговата законосъобразност районният съд има правомощия на въззивна инстанция, тоест при упражняване на правомощията си районният съд

следва да реши спора по същество- Тълкувателно решение № 8/ 16.09.2021Г. В. административен СЪД - ОСС ОТ I И II колегия на ВАС. Съдът следва да оцени поотделно и в съвкупност, както събраните в хода на административнонаказателната преписка доказателства, така и тези събрани в хода на съдебното производство. Въз основа на доказателствата съдът, действащ като решаваща инстанция следва да формира свои собствени изводи за установената фактическа обстановка по делото. Въз основа на установените факти съдът следва да изложи конкретни мотиви дали фактите обуславят квалифицирането на деянието като нарушение описано в НП. Дали то е извършено от нарушителя и налице ли са основания за ангажиране на административнонаказателна отговорност. Съдът следва да установи и дали в хода на производството са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице, в това число и по отношение посочването в НП на всички относими обстоятелства, послужили като основание за ангажиране на отговорността на нарушителя. Въз основа на тази съвкупна преценка на доказателствата по делото и приложимите правни норми, съдът следва да упражни някое от правомощията си по чл.63 ЗАНН. Данните по делото сочат непълнота и неяснота на фактическите установявания, несъбирането на необходимите за изясняване на спора доказателства, и липса на отговор на доводите на страните. Посочването в решението, че е бил съставен АУАН от 05.02.2024 г., и частичното цитиране на съдържанието му, не означава, че районният съд е изпълнил задължението си за мотивиране на съдебния акт, в това число да посочи кои факти приема за установени, въз основа на събрани доказателства, а в решението не са посочени и датата, и мястото на нарушението, като не е ясна и позицията на контролирания съд, дали нарушението може да бъде извършено в Офис И. на ТД на НАП- С. /което място е записано в АУАН и НП/. Не е взето становище относно тримесечния срок по ЗАНН за съставяне на АУАН. Записаното в обжалваното решение, че „са спазени сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН“ не означава изпълнение на задължението за мотивиране на съдебния акт и отговор на доводите, които жалбоподателят е направил пред районния съд и поддържа касационната инстанция в насока, че още с подаване на СД по ЗДДС за данъчен период м. март 23г. въз основа на отчетните регистри по чл. 124, до НАП е достигнала информация за нарушителя и нарушението. В решението липсва фактическо установяване на коя дата е открит нарушителя в смисъла на чл. 34 от ЗАНН, за да се приеме дали е или не е изтекъл тримесечния срок. В тази връзка следва да се отбележи, че е константна съдебната практика, че нарушителят се счита за открит, когато компетентните органи действително са узнали за извършеното нарушение и неговия автор. Установяването на административно нарушение става след извършване на проверка, съпроводена с анализ на събраните доказателства. В тази връзка принципно не би могло се приеме, че с подаването на СД по ЗДДС органите по приходите са били длъжни и са могли да констатират нарушението по чл. 113, ал. 9 от ЗДДС от страна на дружеството. Това е така, тъй като нарушението може да бъде установено след извършване на необходимия преглед и анализ на документите, след извършена проверка. По административнонаказателната преписка е била приложена молба от дружеството от 06.11.2023 г., че дружеството е било уведомено от ТД на НАП- С. за извършеното незаконосъобразно начисляване на ДДС, изпратено по електронната поща. Следвало е да се изясни дали на дата предхождаща изпращането на електронното писмо на имейл адреса на дружеството са били изпълнени условията за установяване на процесната фактура № [ЕГН] от 29.03.2023г., респ. за обосноваване на извод за извършено от дружеството нарушение на чл. 113, ал. 9 ЗДДС, във връзка с издаването ѝ на посочената дата с начислен ДДС. За да установи дали АУАН е съставен в рамките на тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, СРС е следвало служебно да изиска доказателства за съдържанието и датата на изпращане на електронното писмо

от ТД на НАП до дружеството. Пред предходната инстанция като съд по фактите, следва да бъдат изяснени по безспорен и несъмнен начин всички факти, включени в предмета на доказване. В отклонение на задълженията си по чл. 13 ал.1, чл.14 ал.1, чл. 107, ал. 2 и ал. 3 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН районният съд не е събрал доказателства кога е установено/ констатирано нарушението от приходната администрация, като в решението му липсват фактически установявания и изводи по този въпрос, както и отговор на доводите на дружеството, че АУАН е съставен след изтичане на три месеца от откриване на нарушителя. СРС не е отговорил на доводите на дружеството, които са били, че регистрирано по чл. 97 а ал.2 от ЗДДС лице не е субект на отговорността по чл.183, ал.1 от ЗДДС. По тези съображения, и предвид забраната на чл.220 АПК, се налага се следва отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд, при което съдът след събиране на всички доказателства, следва да изложи и анализира фактическа обстановка, въз основа на какво приема за установен даден факт, конкретни и ясни мотиви дали са спазени административнопроизводствените правила при установяване на нарушението и санкционирането му, има ли извършено нарушение на посочените в НП разпоредби, и да се отговори на всеки един довод и възражение на страните.В този смисъл, касационната жалба е основателна. При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разносните в касационното производство по аргумент от нормата на чл.226,ал.3 АПК. По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VIII -ми касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63 в от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 17.06. 2025г., постановено по а.н.дело №9057 /2024 година по описа на СРС, 101 състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ НА СРС ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ .

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.